

Městem, jen tak bez cíle bloudim
Uhybám kočkám, vychrtlejm psům
S partou krys něco k snídani loudim
Kontejner byl zas v noci můj dům.
Nikdo z vás přece nedá mi práci
Ulice školu jedinou mám
Švábi jsou poslední spolužáci
Smrad a špína je všechno co znám

Viš, ten poslední zůstávám já
Viš, ten poslední sem vždycky já.
No tak jo vim, že zní to jak fráze
Z děcáku sem jim ulít jak pták
Prudil tam soudruh z dob dědy mráze
Na saku nosil nechutnej znak
Mozek mi zkoušel gumovat dlouze
Bratrů svaz, nákej Lenin byl bůh
Já mu řek vo svý svobodě a touze
Von nato, že sem podřadnej druh.

Viš, ten poslední zůstávám já
Viš, ten poslední sem vždycky já.
Ulice, máma já její dítě
Ulice, jenom rozhodí sítě
Ulice, na ní slabí maj smůlu
Ulice, drží hlavu mou vzhůru
Ulice, symbol zmaru i krásy
Ulice, jako armáda spásy.
Ulice, nepustí tě už zpátky
Ulice, na tu všichni sou krátký

Viš, ten poslední zůstávám já
Viš, ten poslední sem vždycky já.
Stojim zas před tím vyžranym krámem
Nadávám, ale kam bych měl jít
Tady sem aspoň svym vlastnim pánem
Lepší, než někde v kolbence hnit
Naděje už se z regálů ztrácí
Bez peněz smim jen ve frontě stát
Za rohem parkujou funebráci
Svezou mě nemaj na co se ptát.

Viš, ten poslední zůstávám já
Já už vim, že zní to jak fráze
Stojim tady zlomenej a prázdnej
Viš, ten poslední sem vždycky já.
Sem zas před vyžranym krámem
Tady sem svym vlastnim pánem
Viš, ten poslední zůstávám já
Já už vim, že zní to jak fráze
Stojim tady zlomenej a prázdnej
Viš, ten poslední sem vždycky já.